

บทที่ 6

การบวกโทษ และผลของระยะเวลาการรอกการกำหนดโทษ

การรอกการลงโทษ

1. การบวกโทษ

การบวกโทษในที่นี้ หิงทำความเข้าใจไว้เสมอว่า ไม่ใช่เป็นการเพิ่มโทษ เพราะการเพิ่มโทษนั้น มีเหตุเพิ่มโทษดังกล่าวไว้ในบทที่ 1 แล้ว กล่าวคือ การเพิ่มโทษนั้นเป็นบทบัญญัติของกฎหมาย ที่ได้เพิ่มระวางโทษหรือเพิ่มโทษที่จะลงเป็นกรณี ๆ ไป เป็นการเพิ่มโทษขึ้นมาใหม่ จากโทษที่ได้กระทำผิดในคดีนั้น ๆ ส่วนการบวกโทษเป็นการนำโทษที่มีอยู่แล้ว กล่าวคือ โทษที่รอกการลงโทษไว้หรือกำหนดโทษเพราะรอกการกำหนดโทษไว้ ตามมาตรา 56 นำมาบวกเข้ากับโทษที่จะได้รับในคดีที่มีค่าพิพากษาคดีหลัง หลักเกณฑ์ในการบวกโทษนั้น มาตรา 58 วรรคแรก บัญญัติว่า ถ้าภายในเวลาที่ศาลกำหนดตามมาตรา 56 ผู้ที่ถูกศาลพิพากษาได้กระทำความผิด อันมิใช่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ และศาลพิพากษาให้ลงโทษจำคุกสำหรับความผิดนั้น ให้ศาลที่พิพากษาคดีหลังกำหนดโทษที่รอกการกำหนดโทษไว้ในคดีก่อน บวกเข้ากับโทษในคดีหลัง หรือบวกโทษที่รอกการลงโทษไว้ในคดีก่อนเข้ากับโทษใน

คดีหลัง แล้วแต่กรณี

หลักเกณฑ์การบอกโทษดังกล่าวนั้น จึงอาจแยกเป็นข้อ ๆ ได้ดังต่อไปนี้

ก. ภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนดการกำหนดโทษหรือรอการลงโทษ ผู้นั้นได้กระทำความผิดอันมิใช่ความผิดฐานประมาท หรือความผิดลหุโทษ กล่าวคือ การรอกวกำหนดโทษหรือรอการลงโทษนั้น แม้ศาลจะพิพากษาว่า ให้ลงโทษจำคุกจำเลย 2 ปี โทษจำคุกหรือรอการลงโทษไว้ 3 ปีดังนั้นก็ตาม ถ้าภายในระยะเวลา 3 ปีนับแต่วันที่คำพิพากษา ถ้าจำเลยนั้นได้กระทำความผิดขึ้นอีก ไม่ว่าจะ เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา หรือความผิดกฎหมายอาญาอื่นใดก็ตาม ถ้าการกระทำความผิดในครั้งหลังนี้มีใช่เป็นการกระทำโดยประมาทหรือกระทำความผิดลหุโทษแล้ว ก็เข้ากับเกณฑ์ข้อนี้

ข. ศาลพิพากษาให้ลงโทษจำคุกในความผิดครั้งหลัง กล่าวคือ ต้องแยกเสียก่อนว่าจำเลยคนเดียวกันนั้น ได้กระทำความผิดขึ้นในครั้งก่อน และในความผิดครั้งก่อนนั้น ศาลได้รอกการกำหนดโทษ⁶³ หรือรอการลงโทษไว้ เมื่ออยู่ในระยะเวลาตามเกณฑ์ข้อ ก. คือระยะเวลาที่ศาลกำหนดสำหรับรอกการกำหนดโทษหรือรอการลงโทษไว้ดังกล่าว จำเลยคนเดียวกันนี้ ได้กระทำความผิดขึ้นอีก และมาพิจารณาในศาลในคดีที่ได้กระทำความผิดขึ้นมาใหม่นี้ ศาลที่พิพากษาคดีหลังนี้พิพากษาให้ลงโทษจำคุก จะมีโทษปรับด้วยหรือไม่ก็ตาม ย่อมอยู่ในข้อบังคับของเกณฑ์นี้ได้

63 ศาลที่รอกการกำหนดโทษอาจเป็นคนละศาลกันกับศาลซึ่งบอกโทษนี้ก็ได้.

คำว่าศาลพิพากษาให้ลงโทษจำคุกนั้น หวังเข้าใจว่า ศาลในคดีหลังมีคำพิพากษาเป็นการเด็ดขาดว่า ลงโทษจำคุกคือมีโทษจำคุกอยู่ด้วย ถ้าเพียงแต่พิพากษาลงโทษจำคุกและปรับ โทษจำคุกเพียงเล็กน้อยให้ยกโทษจำคุกคงลงแต่โทษปรับตามมาตรา 55 หรือรอการกำหนดโทษรอการลงโทษตามมาตรา 56 หรือมีเหตุยกเว้นโทษอื่นใด เช่นนี้แล้ว ย่อมไม่อยู่ในความหมายของคำว่า ศาลพิพากษาให้ลงโทษจำคุกในมาตรา 58 นี้ หมายถึงกรณีที่ต้องได้รับโทษจำคุกจริง ๆ

ค. ศาลพิพากษาในคดีหลังจะขวกโทษที่รอการลงโทษไว้ หรือหรือกำหนดโทษที่รอการกำหนดไว้ เข้ากับโทษจำคุกที่พิพากษาในคดีหลังนี้ด้วย ⁶⁴

ตามที่ได้อธิบายไว้ข้างต้นแล้วว่า กรณีที่จะปฏิบัติตามมาตรา 58 นี้ เป็นกรณีซึ่งมีการรอการกำหนดโทษหรือรอการลงโทษตามมาตรา 56 มาเสียก่อนดังนี้ จะทำให้เข้าใจต่อไปได้ว่า ในการพิพากษาลงโทษจำคุกในคดีหลังนั้นนั้นต้อง เป็นการพิพากษาหลังจากที่มีการพิพากษาคดีที่รอการลงโทษหรือรอการกำหนดโทษตามมาตรา 56 และการกระทำความผิดเกิดขึ้น เมื่อหลังจากที่มีการรอการกำหนดโทษหรือรอการลงโทษ แต่การที่ถูกฟ้องและพิจารณาในศาลคดีหลังนี้ ไม่เป็นข้อสำคัญว่าจะพิจารณาหรือถูกฟ้องเมื่อใด เช่น ก. ลักทรัพย์ ศาลพิพากษาเมื่อเดือนธันวาคม 2519 วานาย ก. มีความผิด ลงโทษจำคุก 2 ปี แต่โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ 3 ปี ดังนี้ ต่อมา นาย ก. ไปทำร้ายร่างกาย นาย ข. เมื่อเดือนธันวาคม 2520 ศาลพิพากษาในคดีทำร้ายร่างกายให้จำคุก 3 เดือนดังนี้ ก็ใช้

2520 ศาลพิพากษาในคดีทำร้าย

64 อ้างแล้วใน ๖๓.

เกณฑ์ตามมาตรา 58 นี้ได้ คือบวกโทษจำคุกในคดีลัทธิฯ เข้ามาอีก 2 ปี จึงเป็นจำคุกจริง 2 ปี 3 เดือนเป็นต้น

การบวกโทษมิใช่เป็นการเพิ่มโทษ ดังนั้น จะบวกเข้าไปแล้ว มีโทษมากน้อยเพียงใดมิใช่สาระสำคัญ แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า ใครจำคุกตลอดชีวิตนั้น จะบวกโทษจำคุกเข้าไปอีกไม่ได้โดยสภาพ และจะเปลี่ยนโทษจำคุกตลอดชีวิตเป็นโทษจำคุก 50 ปีแล้วบวกโทษที่รอไว้นั้นก็กระทำไม่ได้ เพราะการเปลี่ยนโทษจำคุกตลอดชีวิตเป็นโทษจำคุก 50 ปีเสียก่อนนั้น เป็นเรื่องของการลดโทษเพิ่มโทษ มิใช่การบวกโทษ

มีข้อเท็จจริงเกิดอีกว่า คำว่าศาลที่พิพากษาคดีหลังนั้น หมายถึงศาลที่พิพากษาคดีที่เกิดขึ้นครั้งหลังตามความเป็นจริง เช่น ศาลจังหวัดเลยพิพากษารอการกำหนดโทษหรือรอการลงโทษนาย ก. ไว้ ต่อมา นาย ก. ทำความผิดต้องตามเงื่อนไขมาตรา 58 ที่เขตศาลจังหวัดชลบุรี ศาลจังหวัดชลบุรีจึงพิจารณาพิพากษาคดีหลัง คือเป็นศาลที่พิพากษาคดีหลังตามความหมายนี้

2. ผลของระยะเวลาการรอการกำหนดโทษ หรือรอการลงโทษ

ระยะเวลาการรอการกำหนดโทษ หรือรอการลงโทษนั้น หมายถึงปริมาณตัวเลขที่ศาลกำหนดตามมาตรา 56 ว่า ภายในระยะเวลาเท่านั้นเท่านั้น จำเลยจะต้องไม่กระทำความผิดขึ้นอีก และกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ไม่ว่าจะกำหนดไว้อย่างไรก็ต้องไม่เกินว่า 5 ปี

ไปได้ และเมื่อมีกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้วนั้น ถ้าจำเลยได้มากระ
 ทำความผิดภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ จำเลยก็จะได้รับการขวกโทษ
 ตามมาตรา 58 วรรคแรก ถ้าไม่ได้กระทำความผิดตามเกณฑ์ในมาตรา
 58 วรรคแรก จึงจะมาพิจารณาตามมาตรา 58 วรรคท้าย กล่าวคือ
 มาตรา 58 วรรคท้ายบัญญัติว่า ถ้าภายในเวลาที่ศาลได้กำหนดตาม
 มาตรา 56 ผู้นั้นมีได้กระทำความผิดดังกล่าวมาในวรรคแรก ให้ผู้นั้น
 พ้นจากการที่จะถูกกำหนดโทษหรือลดโทษในคดีนั้น แล้วแต่กรณี

ผลจากการที่มีได้กระทำความผิดขึ้นอีก คือไม่เข้าหลักเกณฑ์
 ตามมาตรา 58 วรรคแรก และครบกำหนดเวลาที่ศาลกำหนดไว้ตามมาตร
 56 แล้ว ผู้ถูกรอการกำหนดโทษหรือรอการลงโทษ ก็จะได้รับผลว่า
 เมื่อได้กระทำความผิดอีกไม่ต้องถูกขวกโทษ⁶⁵ตามมาตรา 58 วรรคแรก ทั้งยัง
 อาจได้รับประโยชน์ในการรอการกำหนดโทษ หรือรอการลงโทษตาม
 มาตรา 56 ได้ใหม่ และเป็นผู้ซึ่งไม่เคยรับโทษจำคุกมาก่อน อันจะไม่
 ถูกเพิ่มโทษเพราะต้องตามเกณฑ์ของมาตรา 92 ได้อีกด้วย

65 การพ้นจากการรอการกำหนดโทษหรือรอการลงโทษไม่ใช่เป็นการพ้นโทษหรือได้รับ

นิรโทษกรรม เพราะ เป็นคนละความหมายกัน .